

KARTA MODUŁU (sylabus)

1. Nazwa modułu: CHEMIA KWANTOWA		2. punkty ECTS
		3
		3. kod ECTS
		S/N2CHEMII-O-ChemKWANT-I
4. Kierunek studiów: CHEMIA		5. Ścieżka kształcenia: -
6. Semestr studiów: I		7. Stopień: studia II stopnia
8. Forma studiów: studia stacjonarne/niestacjonarne		9. Język wykładowy: polski
10. Status modułu: obowiązkowy		11. Sposób zaliczenia: zaliczenie
12. Grupa: moduł obligatoryjny z zakresu kształcenia podstawowego		
13. Forma zajęć	14. Metody dydaktyczne	15. Sposób realizacji zajęć
wykład	wykład z prezentacją multimedialną/ wykład konwersatoryjny	zajęcia prowadzone w salach dydaktycznych
ćwiczenia audytoryjne	ćwiczenia audytoryjne: analiza przypadków/ dyskusja/ rozwiązywanie zadań	zajęcia prowadzone w salach dydaktycznych
16. Cele i zadania modułu: 1. Przekazanie studentom wiedzy z zakresu metod obliczeniowych właściwych dla chemii kwantowej oraz ich zastosowania w rozwiązywaniu złożonych problemów badawczych. Ponadto przygotowanie studentów do właściwej interpretacji wyników badań eksperymentalnych.		
17. Wymagania formalne: 1. Obecność na zajęciach organizowanych w formie ćwiczeń audytoryjnych.		
18. Wymagania wstępne: 1. Usystematyzowana wiedza matematyczna.		
19. Treści programowe:		
lp.	W - wykład / C - ćwiczenia:	
W1/ C1	Wprowadzenie do modułu: elementarne prawa i pojęcia właściwe dla chemii kwantowej. Postulaty mechaniki kwantowej.	
W2/ C2	Dualizm korpuskularno-falowy. Zasada nieoznaczoności Heisenberga.	
W3/ C3	Pojęcie i własności operatora. Przykład operatorów. Działania na operatorach.	
W4/ C4	Rozwiązanie równania Schrödingera dla: cząstki swobodnej, cząstki wobec bariery potencjału, oscylatora harmonicznego, rotatora sztywnego, atomu wodoru. Analiza i wizualizacja rozwiązań równania Schrödingera. Obliczenia kwantowe.	
W5/ C5	Radialna gęstość prawdopodobieństwa.	
W6/ C6	Atomy wieloelektronowe. Zakaz Pauliego. Obliczenia teoretyczne.	
W7/ C7	Zasada wariacyjna i metoda wariacyjna.	
W8/ C8	Charakterystyka i podział metod obliczeniowych chemii kwantowej.	
W9/ CW9	Obliczanie parametrów molekularnych i struktury elektronowej molekuł.	

W10/ C10	Zastosowanie chemii kwantowej.				
20. Zakładane efekty uczenia się:					
Wiedza: zbiór opisów, faktów, zasad, teorii i praktyk, przyswojonych w procesie uczenia się, odnoszących się do dziedziny uczenia się lub działalności zawodowej					
Nr efektu	Efekt uczenia się - WIEDZA				
	Student, który zaliczył moduł:				
01	zna i opisuje postulaty mechaniki kwantowej.				
02	zna elementarne metody obliczeniowe chemii kwantowej.				
Umiejętności: zdolność wykonywania zadań i rozwiązywania problemów właściwych dla dziedziny uczenia się lub działalności zawodowej					
Nr efektu	Efekt uczenia się - UMIEJĘTNOŚCI				
	Student, który zaliczył moduł:				
03	potrafi wykonać obliczenia właściwe dla zakresu chemii kwantowej oraz prawidłowo interpretować uzyskane wyniki.				
04	potrafi posługiwać się pojęciami właściwymi dla chemii kwantowej.				
Kompetencje społeczne: zdolność do kształtowania własnego rozwoju oraz autonomicznego i odpowiedzialnego uczestnictwa w życiu zawodowym i społecznym, z uwzględnieniem etycznego kontekstu własnego postępowania					
Nr efektu	Efekt uczenia się - KOMPETENCJE				
	Student, który zaliczył moduł:				
05	jest świadomy własnych ograniczeń i rozumie potrzebę ustawicznego pogłębiania swojej wiedzy.				
06	potrafi samodzielnie sformułować problem i poszukiwać jego rozwiązania samodzielnie, bądź we współpracy z grupą.				
20a. Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się:					
Nr efektu modułowego		Symbol EKK			
01		KK2P_W01			
02		KK2P_W01			
03		KK2P_U07			
04		KK2P_U02			
05		KK2P_K01			
06		KK2P_K04			
21. Sposoby oceny:					
F – formująca: F3-sprawdzian		P – podsumowująca: P3-średnia ocen zdobytych w czasie semestru P4-zaliczenie na ocenę			
22. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:					
Nr efektu	Treści programowe		Sposób oceny		
01	W1-W10, C1-C10		F3, P3, P4		
02	W1-W10, C1-C10		F3, P3, P4		
03	W1-W10, C1-C10		F3, P3, P4		
04	W1-W10, C1-C10		F3, P3, P4		
05	W1-W10, C1-C10		F3, P3, P4		
06	W1-W10, C1-C10		F3, P3, P4		
23. Warunek zaliczenia modułu:					
Ocenę z zaliczenia stanowi średnią ocen zdobytych w czasie semestru, w tym za: sprawdziany śródsesemestralne [dotyczy ćwiczeń audytoryjnych] i zaliczenie końcowe na ocenę [dotyczy wykładów]. Obowiązująca skala ocen to:					
Dostateczny		Dostateczny plus	Dobry	Dobry plus	Bardzo dobry
50-59%		60-69%	70-79%	80-89%	90-100%
24. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów uczenia się w godzinach oraz punktach ECTS:					
Ogółem stacjonarne		Ogółem niestacjonarne		stacjonarne	niestacjonarne
75 h		75 h		3 ECTS	
- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego				1,6 ECTS	0,8 ECTS

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy	1,4 ECTS	2,2 ECTS
25. Wykaz literatury podstawowej (<i>wykorzystywana podczas zajęć i studiowana samodzielnie przez studenta</i>)		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kołos W., Chemia kwantowa, Warszawa 1978. 2. Gołębiowski A., Elementy mechaniki i chemii kwantowej, Warszawa 1984. 3. Hayward D., Mechanika kwantowa dla chemików, Warszawa, 2007. 4. Kołos W., Sadlej J., Atom i cząsteczka, Warszawa 2016 (wyd.2). 5. Pielą L., Idee chemii kwantowej, Warszawa 2021. 		
26. Wykaz literatury uzupełniającej :		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Baggott J., Teoria kwantowa. Odkrycia, które zmieniły świat, Warszawa 2013. 2. Lederman M., Hill C., Zrozumieć niepojęte. Fizyka kwantowa i rzeczywistość, Warszawa 2013. 		